

Op maandag vond ik een ijsbeer in de tuin.

Hij was zo klein dat ik hem op mijn hand kon zetten.

Ik voelde zijn hartje kloppen onder zijn wolkenwitte vacht.

Zijn zwarte pootjes voelden warm en ruw aan.

‘Ben je verdwaald, beertje?’ vroeg ik. ‘Kan ik je helpen?’

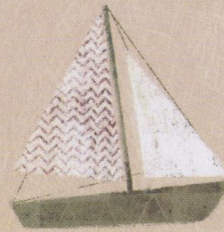
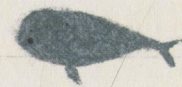
Op dinsdag was hij te groot geworden voor mijn hand.
Dus stopte ik hem in mijn jaszak.

‘Je bent nou veilig, beertje.
Je hoeft niet bang te zijn.’

We speelden de hele middag samen.

En we lazen een boek en keken tv.

Op woensdag was hij te groot geworden voor mijn jaszak!
Dus stopte ik hem in mijn hoed.

‘Ik denk dat ik jou naar huis moet brengen, beertje.’

